

RETTENS KENDELSE (Tredje Afdeling)
17. september 2003 *

I sag T-54/98,

Aruba ved advocaaten P. Bos og M. Slotboom, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved T. van Rijn, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: nederlandsk.

støttet af

Rådet for Den Europæiske Union ved J. Huber og G. Houttuin, som
befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

og af

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved R. Magrill, som
befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF)
nr. 2553/97 af 17. december 1997 om udstedelse af importlicenser for visse
produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS/
OLT-kumulation af oprindelse (EFT L 349, s. 26),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Retsforskrifter

- 1 I henhold til EF-traktatens artikel 3, litra r) [efter ændring nu artikel 3, stk.1, litra s), EF], indebærer Fællesskabets virke associering af de oversøiske lande og territorier (OLT) med henblik på at forøge samhandelen og på i fællesskab at fremme den økonomiske og sociale udvikling.
- 2 Aruba er en del af OLT.
- 3 Ifølge EF-traktatens artikel 227, stk. 3 (efter ændring nu artikel 299, stk. 3, EF), anvendes den særlige associeringsordning, som er nærmere fastlagt i traktatens fjerde del, på de oversøiske lande og territorier, der er opregnet i listen i bilag IV til EF-traktaten (efter ændring nu bilag II EF).

- 4 EF-traktatens artikel 136, stk. 2 (efter ændring nu artikel 187, stk. 2, EF), foreskriver, at Rådet med udgangspunkt i de opnåede resultater i forbindelse med OLT's associering med Fællesskabet og på grundlag af de principper, der er nedfældet i traktaten, enstemmigt vedtager bestemmelser om de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved OLT's associering med Fællesskabet. På dette grundlag vedtog Rådet den 25. februar 1964 afgørelse 64/349/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (JO 1964, 93, s. 1472). Denne afgørelse afløste med virkning fra den 1. juni 1964 — ikrafttrædelsesdatoen for den interne aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand, undertegnet i Yaoundé den 20. juli 1963 — den til traktaten knyttede gennemførelseskonvention vedrørende de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, som var indgået for en periode på fem år.

- 5 Efter adskillige afgørelser med samme genstand vedtog Rådet den 25. juli 1991 afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 263, s. 1, herefter »OLT-afgørelsen«). Ifølge OLT-afgørelsens artikel 240, stk. 1, anvendes denne for en periode på ti år fra den 1. marts 1990. Imidlertid bestemmes det i artikel 240, stk. 3, litra a) og b), at Rådet inden udløbet af den første periode på fem år ved enstemmig afgørelse på forslag af Kommissionen, i givet fald — ud over Fællesskabets finansielle bidrag — fastlægger eventuelle ændringer i associeringen af OLT med Fællesskabet for den anden periode på fem år. Det var på den baggrund, Rådet vedtog afgørelse 97/803/EF af 24. november 1997 om midtvejsrevision af OLT-afgørelsen (EFT L 329, s. 50).

- 6 Den oprindelige version af OLT-afgørelsens artikel 101, stk. 1, havde følgende ordlyd:

»Varer med oprindelse i OLT fritages for told og afgifter med tilsvarende virkning ved indførsel i Fællesskabet.«

7 Afgørelsens artikel 102 havde følgende indhold:

»Fællesskabet anvender hverken kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning ved indførsel af varer med oprindelse i OLT.«

8 OLT-afgørelsens artikel 108, stk. 1, første led, henviser til afgørelsens bilag II (herefter »bilag II«) for så vidt angår definitionen af begrebet varer med oprindelsesstatus og metoderne for administrativt samarbejde i forbindelse hermed. I henhold til bilagets artikel 1 anses en vare for at have oprindelse i OLT, Fællesskabet eller i stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (herefter »AVS-staterne«), hvis den enten er fuldt ud fremstillet eller tilstrækkeligt forarbejdet dér.

9 I artikel 3, stk. 3, i bilag II opstilles en liste over bearbejdninger eller forarbejdninger, som anses for at være utilstrækkelige med henblik på at give en vare fra OLT oprindelsesstatus.

10 Det bestemmes dog i artikel 6, stk. 2, i bilag II:

»Såfremt varer, der fuldt ud er fremstillet [...] i AVS-staterne, bearbejdes eller forarbejdes i OLT, anses de som værende fuldt ud fremstillet i OLT.«

11 I henhold til artikel 6, stk. 4, i bilag II finder den ovenfor i præmis 10 citerede regel, den såkaldte regel om »AVS/OLT-kumulation af oprindelse«, anvendelse på »enhver bearbejdning eller forarbejdning foretaget i OLT, herunder de i artikel 3, stk. 3, nævnte arbejdsprocesser«.

12 Afgørelse 97/803 begrænsede anvendelsen af reglen om AVS/OLT-kumulation af oprindelse for sukker fra OLT. I dette øjemed blev der ved afgørelse 97/803 i OLT-afgørelsen bl.a. indsat artikel 108b, hvorefter AVS/OLT-kumulation af oprindelse er tilladt for en fastsat årlig mængde sukker. Artikel 108b, stk. 1 og 2, lyder således:

»1. [...] AVS/OLT-kumulation af oprindelse som omhandlet i bilag II, artikel 6, [er] tilladt inden for en samlet årlig mængde på 3 000 tons sukker.

2. Med henblik på gennemførelse af AVS/OLT-kumulationsreglerne i stk. 1 betragtes følgende forarbejdning som tilstrækkelig til at opfylde kravet til produkter med oprindelse i OLT: formning til styksukker eller tilsætning af farvestoffer.«

13 Den 17. december 1997 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 2553/97 om udstedelse af importlicenser for visse produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS/OLT-kumulation af oprindelse (EFT L 349, s. 26, herefter »den anfægtede forordning«). Forordningen bestemmer, at der ved indførsel af sukker med AVS/OLT-kumulation af oprindelse, jf. OLT-afgørelsens artikel 108b, skal fremlægges en importlicens.

- 14 Den anfægtede forordning trådte i overensstemmelse med dennes artikel 8, stk. 1, i kraft den 19. december 1997.

Retsforhandlinger

- 15 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 1. april 1998 har sagsøgeren anlagt nærværende sag.
- 16 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 9. juli 1998 har Kommissionen i henhold til artikel 114, stk. 1, i Rettens procesreglement fremsat en formalitetsindsigelse. Den 14. august 1998 har sagsøgeren fremsat sine bemærkninger til denne indsigelse.
- 17 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 8. juli og den 18. august 1998 anmodede Rådet og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i overensstemmelse med procesreglementets artikel 115 om tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionens påstande. Anmodningerne blev imødekommet ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Tredje Afdeling den 17. december 1998.
- 18 I medfør af EF-traktatens artikel 117 (nu artikel 234 EF) er Domstolen blevet anmodet om at udtale sig om gyldigheden af afgørelse 97/803 (sag C-17/98) af præsidenten for Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage (Nederlandene).

- 19 Ved Rettens kendelse af 11. februar 1999 blev retsforhandlingerne i nærværende sag udsat på afsigelsen af Domstolens dom i sag C-17/98. Domstolens dom af 8. februar 2000, *Emesa Sugar* (sag C-17/98, Sml. I, s. 675), bragte denne udsættelse til ophør.
- 20 Ved kendelse af 5. oktober 2000 besluttede formanden for Rettens Tredje Afdeling at udsætte sagen på afsigelsen af Domstolens dom i sag C-142/00 P, som bl.a. vedrørte De Nederlandske Antillers søgsmålskompetence i forbindelse med prøvelse af foranstaltninger til begrænsning af importen fra OLT. Domstolens dom af 10. april 2003, *Kommissionen mod Nederlandse Antillen* (sag C-142/00 P, Sml. I, s. 3483), som ophævede Rettens dom af 10. februar 2000, *Nederlandse Antillen mod Kommissionen* (forenede sager T-32/98 og T-41/98, Sml. II, s. 201), eftersom Retten med urette havde fundet, at De Nederlandske Antiller var individuelt berørt af de anfægtede foranstaltninger i EF-traktatens artikel 173, stk. 4's forstand (efter ændring nu artikel 230, stk. 4, EF), bragte denne udsættelse til ophør.
- 21 Ved skrivelse af 28. april 2003 er parterne blevet opfordret til at indgive indlæg vedrørende den videre behandling af nærværende sag. Sagsøgeren og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har ikke indgivet indlæg. Kommissionen og Rådet har indgivet deres indlæg ved skrivelser af henholdsvis den 11. og den 12. juni 2003.

Parternes påstande

- 22 Sagsøgeren har i stævningen nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede forordning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

23 Kommissionen har i formalitetsindsigelsen, støttet af Rådet og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

24 Sagsøgeren har i sine indlæg vedrørende formalitetsindsigelsen nedlagt følgende påstande:

— Der træffes afgørelse om formalitetsindsigelsen i forbindelse med afgørelsen om realiteten.

— Formalitetsindsigelsen forkastes.

— Såfremt Retten ikke træffer afgørelse om formalitetsindsigelsen i forbindelse med afgørelsen om realiteten, udskydes afgørelsen om sagens omkostninger.

Formaliteten

- 25 I henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 1, kan Retten, såfremt en part ønsker det, tage stilling til, om sagen bør afvises, uden at indlede behandlingen af sagens realitet. I henhold til samme artikels stk. 3 forhandles der mundtligt om begæringen, medmindre Retten bestemmer andet. I den foreliggende sag finder Retten, at de oplysninger, der fremgår af sagen, er tilstrækkelige til at træffe afgørelse vedrørende den af Kommissionen fremsatte begæring, uden at det er nødvendigt at indlede den mundtlige forhandling.

Parternes argumenter

- 26 Kommissionen har i sin formalitetsindsigelse gjort gældende, at sagsøgeren hverken er umiddelbart eller individuelt berørt af den anfægtede forordning i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand. Kommissionen og Rådet har i deres indlæg vedrørende den videre behandling af sagen understreget, at dommen i sagen Kommissionen mod Nederlandse Antillen, som er nævnt ovenfor i præmis 20, uundgåeligt fører til den konklusion, at nærværende søgsmål bør afvises.
- 27 Sagsøgeren har principalt gjort gældende, at Aruba indtager en særstilling. Sagsøgeren har i denne forbindelse henvist til EF-traktatens fjerde del samt til EF-traktatens bilag IV, som udtrykkeligt nævner Aruba blandt OLT. Sagsøgeren har anført, at Aruba i lighed med, hvad der gælder for Europa-Parlamentet (Domstolens dom af 22.5.1990, sag C-70/88, Parlamentet mod Rådet, Sml. I, s. 2041), har ret til at indbringe et annullationssøgsmål, såfremt øen hermed vil beskytte de særlige rettigheder, som traktaten tillægger den. En analog anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 173, stk. 2 og 3, fører således til, at sagen bør antages til realitetsbehandling.

- 28 Sagsøgeren har subsidiært påstået, at Aruba er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand.
- 29 For det første er Aruba umiddelbart berørt af den anfægtede forordning, eftersom denne ikke overlader medlemsstaterne noget skøn med hensyn til dens gennemførelse (Domstolens dom af 13.5.1971, forenede sager 41/70-44/70, International Fruit Company m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1971, s. 83, org.ref.: Rec. s. 411, præmis 23-28, af 11.7.1985, forenede sager 87/77, 130/77, 22/83, 9/84 og 10/84, Salerno m.fl. mod Kommissionen og Rådet, Sml. s. 2523, præmis 31 og 32, og af 26.4.1988, sag 207/86, Apesco mod Kommissionen, Sml. s. 2151, præmis 11-23).
- 30 For det andet er sagsøgeren individuelt berørt af den anfægtede forordning. Sagsøgeren har i denne forbindelse bemærket, at forordningen begrænser importen af sukker med oprindelse i OLT. Den anfægtede forordning berører således en lukket gruppe af territorier og lande, som er udtømmende opregnet i EF-traktatens bilag IV, hvortil Aruba hører.
- 31 Sagsøgeren er endvidere individuelt berørt af den anfægtede forordning, eftersom Aruba ikke er bundet af afgørelse 97/803, hvorpå den anfægtede forordning er baseret, i forhold til forskellige medlemsstater. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at akterne vedrørende vilkårene for Østrigs, Finlands, Portugals, Spaniens og Sveriges tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber kun blev ratificeret i forhold til Nederlandene, og ikke i forhold til Aruba. Aruba adskiller sig således fra de øvrige OLT.
- 32 Sagsøgeren er dernæst individuelt berørt af den anfægtede forordning, som begrænser eksporten af sukker med oprindelse i OLT, i dens egenskab af OLT-producent og eksportør af sukker med en sådan oprindelse. Sagsøgeren har

anført, at næsten alt sukker med AVS/OLT-kumulation af oprindelse hidrørte fra Aruba på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede forordning.

- 33 Sagsøgeren har endelig hævdet at være individuelt berørt af den anfægtede forordning, eftersom Aruba forud for vedtagelsen af afgørelse 97/803 har haft møder med Kommissionen og Rådet vedrørende ændringen af bestemmelserne i OLT-afgørelsen, som førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning.

Rettens bemærkninger

- 34 Det bemærkes først, at hverken traktatens artikel 173, stk. 2 (jf. i denne retning Domstolens kendelse af 21.3.1997, sag C-95/97, Région wallonne mod Kommissionen, Sml. I, s. 1787, præmis 6, og af 1.10.1997, sag C-180/97, Regione Toscana mod Kommissionen, Sml. I, s. 5245, præmis 6) eller stk. 3 egner sig til en analog anvendelse. Det følger heraf, at sagsøgerens søgsmålskompetence kun kan bedømmes i henhold til traktatens artikel 173, stk. 4 (Domstolens dom af 22.11.2001, sag C-452/98, Nederlandse Antillen mod Rådet, Sml. I, s. 8973, præmis 50).
- 35 Det må dernæst fastslås, at den anfægtede forordning har en generel rækkevidde. Den finder således anvendelse på hele Fællesskabets import af sukker med AVS/OLT-kumulation af oprindelse.
- 36 Det skal imidlertid undersøges, om sagsøgeren, uanset den anfægtede forordnings generelle rækkevidde, alligevel kan betragtes som umiddelbart og individuelt berørt af denne. Den omstændighed, at en retsakt har almen gyldig karakter,

udelukker nemlig ikke, at visse fysiske eller juridiske personer vil kunne være umiddelbart og individuelt berørt af den i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand (Domstolens dom af 18.5.1994, sag C-309/89, Codorniú mod Rådet, Sml. I, s. 1853, præmis 19, og dommen i sagen Nederlandse Antillen mod Rådet, nævnt i præmis 34 ovenfor, præmis 55).

- 37 Det må konstateres, at sagsøgeren er umiddelbart berørt af den anfægtede forordning. Forordningen overlader nemlig ikke de nationale myndigheder i medlemsstaterne, der skal anvende den, noget skøn (jf. i denne retning Rettens dom af 6.12.2001, sag T-43/98, Emesa Sugar mod Rådet, Sml. II, s. 3519, præmis 48).
- 38 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren er individuelt berørt af den anfægtede forordning, bemærkes, at det er en betingelse for, at fysiske eller juridiske personer kan anses for individuelt berørt af en retsakt af almengyldig karakter, at den berører dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten for en beslutning (Domstolens dom af 15.7.1963, sag 25/62, Plaumann mod Kommissionen, Sml. 1954-1964, s. 411, org.ref.: Rec. s. 197, på s. 223, og dommen i sagen Nederlandse Antillen mod Rådet, nævnt i præmis 34 ovenfor, præmis 60).
- 39 Det fremgår utvetydigt af dommen i sagen Nederlandse Antillen mod Rådet, nævnt i præmis 34 ovenfor, og af dommen i sagen Kommissionen mod Nederlandse Antillen, nævnt i præmis 20 ovenfor, at den omstændighed, at sagsøgeren figurerer blandt den begrænsede gruppe af OLT, som nævnes i bilag IV til EF-traktaten, ikke er tilstrækkelig til at betragte Aruba som værende individuelt berørt af den anfægtede forordning.
- 40 Endvidere er den almene interesse, som et OLT som den enhed, der er kompetent med hensyn til spørgsmål af økonomisk eller social art inden for sit område, kan

have i at opnå et gunstigt resultat for dette områdes økonomiske velfærd, ikke i sig selv tilstrækkeligt til at betragte dette OLT som værende berørt i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand af den anfægtede forordning og så meget desto mindre som værende individuelt berørt af denne forordning (dommen i sagen *Nederlandse Antillen mod Rådet*, nævnt i præmis 34 ovenfor, præmis 64).

- 41 Hvad angår argumentet vedrørende den stilling, sagsøgeren indtager på sukkermarkedet, bemærkes, at forarbejdningsevne vedrørende sukker hidrørende fra tredjelande på OLT's område og eksportvirksomhed vedrørende sukker med AVS/OLT-kumulation af oprindelse er erhvervsmæssig virksomhed, der når som helst kan udøves af en hvilken som helst erhvervsdrivende inden for et hvilket som helst OLT. Sagsøgeren har selv erkendt, at der ligeledes findes en forarbejdningsevne for sukker på De Nederlandske Antiller. Forarbejdning af sukker og eksport af sukker med AVS/OLT-kumulation af oprindelse er således ikke aktiviteter, der kan adskille sagsøgeren fra alle andre OLT (jf. i denne retning dommen i sagen *Nederlandse Antillen mod Rådet*, nævnt i præmis 34 ovenfor, præmis 74).

- 42 Desuden kan den omstændighed, at der blev afholdt møder mellem sagsøgeren på den ene side og repræsentanter for Kommissionen og Rådet på den anden side forud for vedtagelsen af afgørelse 97/803, ikke godtgøre, at sagsøgeren er individuelt berørt af den anfægtede forordning. Selv om disse møder havde fundet sted i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede forordning, ville denne omstændighed heller ikke have kunnet individualisere sagsøgeren i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand. Det forhold, at en person på den ene eller anden måde har medvirket i den proces, der har ført til vedtagelse af en fællesskabsretsakt, kun således kan føre til, at denne person kan betragtes som individuelt berørt af den pågældende retsakt, når de gældende fællesskabsretlige bestemmelser giver ham visse processuelle garantier (Rettens kendelse af 9.8.1995, sag T-585/93, *Greenpeace m.fl. mod Kommissionen*, Sml. II, s. 2205, præmis 56 og 63, og af 8.7.1999, sag T-12/96, *Area Cova m.fl. mod Rådet og Kommissionen*, Sml. II, s. 2301, præmis 59; Rettens dom af 7.2.2001, forenede sager T-38/99 — T-50/99, *Sociedade Agricola dos Arinhos m.fl. mod Kommissionen*, Sml. II, s. 585, præmis 46), hvilket ikke er tilfældet i den foreliggende sag.

- 43 Endelig godtgør den omstændighed, at akterne vedrørende vilkårene for Østrigs, Finlands, Portugals, Spaniens og Sveriges tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber kun blev ratificeret i forhold til Nederlandene og ikke i forhold til Aruba, ikke, at den anfægtede forordning, som er en retsakt vedtaget af Kommissionen, berører sagsøgeren anderledes end de øvrige OLT.
- 44 Det følger af det foregående, at sagsøgeren ikke har godtgjort at være individuelt berørt af den anfægtede forordning.
- 45 Under disse omstændigheder bør sagen afvises.

Sagens omkostninger

- 46 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det i overensstemmelse med Kommissionens påstand pålægges denne at betale sagens omkostninger.
- 47 I overensstemmelse med procesreglementets artikel 87, stk. 4, bærer Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Rådet som intervenienter deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RET TEN (Tredje Afdeling)

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 17. september 2003.

H. Jung

Justitssekretær

K. Lenaerts

Afdelingsformand